

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

[De Natvrali Ex Vngvium Inspectione Praefagio comment.]

Baldi, Camillo

[Bononiae], 1629

De maculis vnguium, & harum causis. [Cap. V.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-13286

DE VNGVIVM PRAESAGIIS. 7

cant, & ad naturam æris lucidi reducunt; Nigras Martiales, & ferreas; Mixtas Mercurio donant, & argento viuo; subcastaneas Soli, & auro, Lunæ quæ contractæ sunt, & ex albo, & rubro colore vix apparente compositæ, & ad argentum referri dicunt; Præter hæc maxima est differentia si in principio in medio aut in fine vnguis apparuerint maculæ; à dextris, à sinistris, in superficie, aut profunda, in hoc item vel in illo digito: Item addunt radiosas esse primæ magnitudinis, & potentes valde; Non radiosas secundæ magnitudinis Stellas referre, prout in hoc vel illo vngue apparent Veneris, aut Iouis naturam repræsentare; Punctum referentes esse tertiæ magnitudinis, vix apparentes quartæ, & tantummodo effectum suum minari, at qui facile impediatur, ne ad finem perueniat; Hæc sunt quæ à chyromantibus prædicantur, quæ cum nullam rationem nullamque obseruationem, quæ fidem faciat, habeant, omnino ridicula iudicanda sunt, & quæ à sano homine explodantur omnino digna. His itaque omissis ad magis seria, aut saltem minus improbabilia veniamus, sunt enim vngues opera naturæ quæ Dei ministra est, quare non contemnendi.

De Maculis vnguium. Cap. V.

DE vnguib; institus est sermo, his accidit, vel puros esse, vel maculosos, de vtrifque agamus, & quid sint, & propter quid appareant; Dictum est vngues tendinum esse extremitates, atque hos ex neruis, & cartilaginibus ab ossibus originem habentibus conflatos esse; Hi tunc secundum naturam dispositi sunt, & sibi similes, quâdo albi sunt, & album facient vnguem, & si ad pituitam naturalem accedent, quæ aqua est, & albi, & clari erunt secundum se vngues, & quasi laminæ corneæ diaphani transparebunt; Et quoniam transparentes, naturam sanguinis in subiecta carne existentis ostendent, quare & rosei apparebunt, at si aliquam ob causam retrocesserit calor, & sanguis, liuidi videntur.

8 DE VNGVIVM PRAESAGIIS.

tur vngues, idque euenire videmus ijs, qui vel vehementius frigent, vel frigida febre afficiuntur, vel prope sunt moribundi, ac tandem qualis est subiectus humor, tales etiam apparent vngues, secundum partem mediam, quoniam illa magis diaphana est, quam radix; si quidem magis siccata, omne enim quod clarum, & aqueum cum sit, quo magis siccatur, si modo laeuigatum fuerit, aut est diaphanum, aut natum est lucem repercutere, & colorem, qui lumini mixtus laeue corpus ferit; Ex his vt putō probabile est, nos posse cognoscere qui nam humores in corpore dominantur, neque solum vt nunc, sed etiam simpliciter, & à primordio generationis. Nam & illorum principia sunt in partibus seminalibus numerata. Nā tendines, atque nerui abscisi nō regeneruntur, quod proprium est partium seminalium, purum itaque voco vnguem eum, qui nullam habent maculam, album praesertim circa mediam partem, in quo praevalet pituita; rubeum si sanguis dominatur, at si flaua bilis superat, vnguis clarus, & lucens rosam imitabitur, in hoc à sanguineo vngue differens; quod sanguineus purpuram ostendit, & refert; ast bilis naturalis rosae colorem foliorum exteriorem representat. Sed biliosus vnguis, non habet cum alborem in radice, quem habet sanguineus, & ad colorem lucidiorem accedit, bilis enim ignis naturam refert, qui & roseus est, & lucidus, si vero liuidus est color, & fuscus iam hoc atrae bilis est signum; De puro vngue, & causis colorum qui in ipso apparent dictum est.

Nunc causas macularum scrutemur. Maculas alias esse magnas, vel radiosas, quas chyromantæ ad Stellas fixas primæ, & secundæ magnitudinis referunt; alias minores, quas dicunt Stellas tertiae, & quartæ magnitudinis, & vt cunq̄ue ad planetas reducant; Earum numerus, secundum illos duodenarius est; Nunc causas persequi conemur.

Ex quibus sumus, ex ijsdem nos nutriri certum est, ex quattuor humoribus constamus, & hos esse corporum humanorum principia iam est in confesso; quare & proximum nutri-

nutrimentum tale esse putandum est, & quoniam in ea massa, quæ per venas meat, præualet sanguis calidus, & humidus, & ob id purpureus, ideo in his qui secundum naturam bene dispositi sunt, in cute, sub vnguibus, & in corporis etiã alijs partibus apparet color sub rubeus, quem iuncta sanguini puro facit pituita. Hunc autem colorem, probabile est, accipere alimentum cum fuerit concoctum, & à facultate primum, ventriculi, deinde epatis elaboratum; facit enim per elixationem plenam ventriculus chylum album, quæ enim elixantur edulia, plerunq; videntur alba, vt carnes vitulinæ, & suillæ; Attractus chylus per Mesaraicas venas ad epas, ibi efficitur rubeus, nam quæ à calore sicco patiuntur, qualis est, qui in icore, illa rubescunt, si terræ & aquæ fuerint, sic lateres dum coquantur in fornacibus rubescunt, sic omnia quæ ab igne sicco vehementer patiuntur rubra fiunt, forte præter vtrunque genus plumbi, quoniam in ipso est plurimum aquæ prohibentis passionem ab igne tentatam quare liquefactum non rubescit, vt aurum, & æs.

Causæ coloris, & figuræ macularum. Cap. VI.

Colorum quæ in vnguibus reperiuntur causas exponere tentauimus, nunc de maculis macularumque passionibus aliquid dicendum; Apparent in partibus vnguium diuersi aliquando colores, etiam à maculis distincti. Nam plerique vngues, & præsertim pollicis habent partem inferiorem, quæ radix dicitur, candidiorem, quando, vt dictum est, humidior existit, si quidem propinquior tendini, qui albus est, quare minus transparet, id enim illi accidit, quod vitro irrorato à flatu per os exeunte contingit, tunc enim album videtur, neque transparet, neque lumen reflectit; Media pars, quoniam cornea est, & sicciore ideo magis transparet, carnisque & sanguinis colorem, & proprietatem representat; suprema cum præcæteris siccissima sit, & magis cornea, etiam magis oculis manifestat, quæ sub ipsa, aut in ipsa existant; Inter qualitates quas immediate animaduertit
oculus,